

... אָמֵן גַּדְעֹן זֶבַח אֲגִתָּה אֲנָה

רְוַיְמָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,

וְהַשְׁתַּחוּ וְלֹא הַלְּמָדְרָם רְגָלֵי, קָדוֹשׁ הוּא: מָשָׁה וְאַהֲרֹן
כָּלְהָנִינִי, וְשָׂמוֹאֵל בְּקָרְאֵי שָׁמוֹ, קָרְאִים אֶל יְהוָה
וְהָוָה יְעַמֵּד: בְּעַמּוֹד עַזְןִי יְדַבֵּר אֲלֵיכֶם, שָׁמְרוּ
עַדְתִּי וְתַחַק נְתַחַק לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְתַּחַתְּךָם,
אֶל נְשָׂא קְיִיחַת לָהֶם, וְנַקְמָה עַל עַלְיוֹתָהֶם: רְוַיְמָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחוּ לְפָרָקְדוֹשׁ, כִּי קָדוֹשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

שְׁמַנְיָה קְרָבָה, ۲۶

וְאָמַר לְכֶם אֶתְמַתְּקוֹרְשָׁאָתִי.

אֶתְמַתְּסָנָאָתִי אָמַגְנָה לְכֶם לְגַדְעַת אֶתְתַּחַת אֶתְרָאָזְתָּחַת חַלְבָּא יְרַבְּשָׁא אֶלְיָהָעָה
סִי אֶלְעַזְמָמָא אֲשֶׁר־הַגְּלָלִי אֶתְכֶם טְוִיְתָאָם: וְהַכְּרָאָתָם בְּזִין־הַכְּפָנָה
הַטְּהָרָה לְטַמְאָה־גִּזְעָן־עַזְרָעָף הַשְּׁמָמָא לְטַהָּר וְלְאַיְתָשָׁקָנִי אֶתְגְּסַפְלָמִים
בְּבָהָמָה וְבָעוֹף. וְבָכֶל אֲשֶׁר פְּרַמְשׁ הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־הַגְּלָלִי לְכֶם
סִי לְפָמָא: וְהַיְקָם לְיִקְרָשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנָּי יְתָעָה אֲזָבָל אֶתְכֶם קְרָבָה.
סִי הַעֲפָם לְהַגְּיָות לְיָהָר:

וְיִהְיֶה אַחֲרֵי הַגְּבָרִים הַאֲלָה וְהַאֲלָהִים גַּפְעָה אֶת־אֶבְרָהָם וְיִאָמֶר אֶלְיָהָר כְּבָ

אֶבְרָהָם וְיִאָמֶר גְּגָנִי: וְיִאָמֶר קְחֵנָא אֶת־יְגָנָג אֶת־יְתָקְדָּה אֲשֶׁר־

אֲהָבָתָ אֶת־צָדָקָה וְלֹא־לְגָלָל אֶל־אֶרְצָה הַמְּרִיאָה שָׁם לְעַלָּה
עַל אַחֲרֵי הַהָרִים אֲשֶׁר אָמֶר אֶלְיָהָר: נִשְׁלָמָם אֶבְרָהָם בְּפָרָקְבוּטָם
אֲתִ-חַמְרָוּ וַיַּחַק אֶת־שְׁנִי גַּעֲרִילִי גַּעֲרִילִי עַלְלָה

וְנִקְמָם בְּלַק אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אָמֶר־לָוּ הָאֱלֹהִים: בְּיָמִים הַשְּׁלִישִׁי גַּעֲלָה וְ

אֶבְרָהָם אֶת־עִזְנִי גַּעֲרָא אֶת־הַמְּקוֹם מְרַחְקָה: וְיִאָמֶר אֶבְרָהָם אֶלְיָהָר
גַּעֲרִיו שְׁבָרְלִיכֶם פָּה עַם־הַקּוֹמָר וְאַנְיָה וְהַעֲרָגְלָה עַד־בָּהָה גַּעֲשָׁתָה
וְנִשְׁוֹבָה אֲלִיכֶם:

אֶבְרָהָם אֶת־עִזְיוֹן גַּעֲרָא וְהַגְּבָרָא אֶלְיָהָר אֶתְמַתְּקוֹרְשָׁא בְּפָרָקְנוּ בְּלַק
אֶבְרָהָם וַיַּחַק אֶת־יְהָאֵל וַיַּעֲלֵה לְעַלָּה תְּחִתָּה בְּנָנוֹ: וְיִקְרָא אֶבְרָהָם
שְׁמַיְמָקְוּם הַהָנוֹא יְהָה יְרָאָה אֲשֶׁר־יָמָר בְּיָמִים בְּגָרָר וְהָנוֹ: כִּי־יָמִים

בְּגָרָר אֲלִיכֶם:

אֶבְרָהָם אֶת־עִזְיוֹן גַּעֲרָא אֶלְיָהָר אֶתְמַתְּקוֹרְשָׁא בְּפָרָקְנוּ בְּלַק
אֶבְרָהָם וַיַּחַק אֶת־יְהָאֵל וַיַּעֲלֵה לְעַלָּה תְּחִתָּה בְּנָנוֹ: וְיִקְרָא אֶבְרָהָם
שְׁמַיְמָקְוּם הַהָנוֹא יְהָה יְרָאָה אֲשֶׁר־יָמָר בְּיָמִים בְּגָרָר וְהָנוֹ: כִּי־יָמִים

בְּגָרָר אֲלִיכֶם:

אֶבְרָהָם אֶת־עִזְיוֹן גַּעֲרָא וְהַגְּבָרָא אֶלְיָהָר אֶתְמַתְּקוֹרְשָׁא בְּפָרָקְנוּ בְּלַק
אֶבְרָהָם וַיַּחַק אֶת־יְהָאֵל וַיַּעֲלֵה לְעַלָּה תְּחִתָּה בְּנָנוֹ: וְיִקְרָא אֶבְרָהָם
שְׁמַיְמָקְוּם הַהָנוֹא יְהָה יְרָאָה אֲשֶׁר־יָמָר בְּיָמִים בְּגָרָר וְהָנוֹ: כִּי־יָמִים

בְּגָרָר אֲלִיכֶם:

וְהִיא זֶה שָׁנָת

三

שׁפַּךְ, ואמור בשם רבבו הג"מ ואלק בעל
מחבר סמ"ע, מה שחייבן גורות בק"ק
זויידושא יותר מאשר קהילות ומדינות כי
בחורבן בית ראשון באו ונתיישבו בק"ק
DOIROMO ואחר כלות שבעים שנים גלות
בכל חזרו הגולים לירושלים ולארץ
ישראל ואלו אשר היו בוריומו לא חזרו
לארץ ישראל, וכתבו יושבי ירושלים
לאנשי ק"ק זויידושא גם הם לישב
בארץ ישראל כדי שייהיו יכולין לעלות
בשלש גלים לירושלים שהוא רוחוק מאד
מהם, ולא השגיחו על זה וכתבו חסוכה
שבו אתם בירושלים הגדולה ואחננו נדרור
פה ירושלים קטנה, כי באחר הפעם היו
חשוביים מאד בעני השר והנכרים והיו
עשירים גודלים, ובגעין זה נחדש
עליהם גוריות יותר מאשר קהילות
ומדינות.

וְאֵת הַגָּדוֹלָה
וְאֶת־בְּרִית־מֹשֶׁה
עֲשֵׂה.

אַלְמָנָה, הַזְּנוּנָה לְבָעֵר הַוְּרָקָה וְנַגְּלָפָנָה לְעִשָּׂוֹה נְגַדָּתָה רְחִיקָה רְצָאנָה יְלָכֶד
אַלְמָנָה קִין גְּדוּשָׁתָה בֵּין אָוֹר לְחִישָׁה. בַּין יְשִׁיבָה אֲלָלָם גַּם
לְבָבָעָי לְשִׁיחָה יְסִידָה לְפָנָישָׁה. אַבְיאָתוֹ מְלָכָבָן דְּתַלְלָעָלָן הַיּוֹםָה
לְקָדָאתָן לְשָׁלוֹם. חַטָּבָגִים קְבָלָתָה וּמְקָנָים קְבָלָעָן וּטְרָבָגִים בְּרָא

ג' וְזאת הַבָּרֶכה אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
ד' מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מֶסֶןִ בָּאָוֹרֶה מִשְׁעִיר לְמַוְעַד מַהְרָה פָּאָרוֹ
ג' וְאַתָּה מַרְבֵּבָת קָרְשָׁמִימָנוּ אֲשֶׁדֶת לְמַוְעַד: אַף חַכְבָּעָם כָּל-קְדָשָׁיו
ד' בַּיּוֹד וְהַם חַקְוּ לְרַגְלָהּ שֶׁאָמְדַבְּתָה: תּוֹרָה צְוָה לְלַגְנָה מִשְׁרָה
כו' זֶה גַּזְוִית: בַּגְּהַלְתָּם יַעֲקֹב:

(ד) מורשתה. ב' במסורה. מورשתה קהילת יעקב. ונתני אותה
לכם מורשתה. והיינו ויתן להם ארצות ננים וגנו' בעבור ישמרו
חגיגון ותורתינו ינצחון.

(14)

ולקחתי אתכם לִי לעם והייתי לכם
לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
ומצרים: והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי אתכם לתחת אורה
ל아버지ם ליצחק וליעקב ונמתי אתה لكم מורה אני יהוה:

(20)
והב הארץ היה טוב. מלבד שאין חזה כתות א' ולא חכמה
בחכמת א'.
אוון גז
קיזון'ה

(ט)

בפסוק זהמ טלק הילע חטול נס נמלת כז
ונמלה טהרהה סקניא להמעניש דוד
ודרותיו כי. כי נדחי פכננישים נול רלו מענעלם נח
הרין טרולן. וולבן עלי' חכמת צני' טרולן נרכחתם
נסס חל' ירד מצעם נח' הרין טרולן נחל' אגטמע
כמא' זיל' גיאת'יק בלאוועה מעכוון כז' וכמוון קן קי'
וירובלים. ווילם האהרין הצעיעוועת הילעה הקג'יס לערעניש
כי נגי' האס גנווליס טיזוכ' לאחכמת אקוזק'ה גטוונן.
ולבן עלי' כקי'ת הא' ז' קעננישס גגענוועיטס חל' חטול
הארין דנהנ'ת. נגן' הווע הא'יה צלא' ייכיז' מטכננישס.
כי האהרין הא'ל'וועה נול' טוכן' לאקען' לווחס נכל'. וו
וועג נגב' חל' פערע' ניכ' בט' הנטיג'ה תולא' נלב' ווועג' קה
הדע' מעריה ט' הא'קוזקה הא'ל' קידם קידם צער' גנט' אונז':
וועג' ווועג'

רְמֵשׁ בְּנֵי
בָּנָה לְמַעַל